

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 660 יום ה' 2 במאי 2013

השבוע בגיליון

ועדת הכספים: הארכת הוראת השעה בעניין מס רכישה

עדכונים מהשטח

הרתעה באמצעות ענישה?

מאמר

פסיקה

מ"ה – גנבת והשבת את הכספים – עדיין תשלם את המס ! //

שבח – חישוב מס רכישה לבני זוג עם דירה מלפני הנישואין //

מע"מ – חובת זימון עדים לחקירה נגדית בענייני מסים מוטלת על המדינה //

ה- IRS ורשות המיסים משתפים פעולה // המחוזי החמיר את עונשו של נמני //

כתב אישום: שוחד בעיריית אילת // Facebook חדש לסניגוריה הציבורית

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

ועדת הכספים: הארכת הוראת השעה בעניין מס רכישה

שרכש דירת מגורים יחידה, שנקבעו גם הם בהוראת השעה, כך שתחול רציפות במס ותינתן לציבור ודאות.

◆ לנוחיותכם, להלן מדרגות מס הרכישה שאושרו בהצעת החוק:

לדירה שאינה דירה יחידה

1. עד 1,089,350 ₪ – 5% ;

2. על חלק השווי העולה על 1,089,350 ₪ ועד 3,268,040 ₪ – 6% ;

3. על חלק השווי העולה על 3,268,040 ₪ – 7% ;

לדירה יחידה

1. עד 1,470,560 ₪ – 0% ;

2. על חלק השווי העולה על 1,470,560 ₪ ועד 1,744,270 ₪ – 3.5% ;

3. על חלק השווי שעולה על 1,744,270 ₪ – 5% ;

◆ במכירת דירת מגורים שאינה "דירת מגורים מזכה":

הוראת השעה קבעה מראש שתוקף הפטור הינו עד ליום 30.6.2013.

◆ ביום 1.5.13 אישרה **ועדת הכספים את הצעת חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) (תיקון מס 76), התשע"ג-2013**, אשר מאריכה את התקופות הקבועות למדרגות מס הרכישה לדירה יחידה ולדירה נוספת, עד לסוף שנת 2014.

◆ בהציגו את התיקון לחוק בפניי חברי הועדה אמר מנהל רשות המסים, עו"ד ורו"ח משה אשר, כי יש חשיבות לשמור על הרציפות בחקיקה בכדי למנוע עיכוב עסקאות במשק או הפסד הכנסות לקופת המדינה אך הודיע כי תוך פרק זמן קצר יובאו חבילת צעדים מיסויים נוספת שתשלים את המהלך הנוכחי שהוועדה התבקשה להאריך. לדבריו בין יתר הצעדים המתוכננים יתייחסו למס השבח ומס הרכישה המוטלים על **דירות יוקרה ועל דירות הנרכשות והנמכרות על ידי משקיעי חוץ**.

◆ כזכור, מדרגות מס הרכישה נקבעו החל בפברואר 2011 כהוראת שעה בחוק מיסוי מקרקעין (הגדלת ההיצע של דירות מגורים - הוראת שעה), (להלן: "**הוראת השעה**"), עד ליום 31.12.2013, והוארכו עקב הבחירות עד ליום 5.5.2013 (**ר' לענין זה קישורית זו לגיליון 659**).

◆ כחלק ממדיניות הממשלה להביא לצמצום נתח השוק של רוכשי דירות להשקעה, הצעת החוק מאריכה את התקופה של מדרגות מס הרכישה המוגדלות שנקבעו בהוראת השעה, לדירה נוספת, וזאת החל מיום 6.5.2013 ועד ליום 31.12.2014 (כך שנוצר רצף).

◆ לצד זאת הצעת החוק מאריכה לאותה תקופה גם את שיעורי מס הרכישה המופחתים ליחיד

הרתעה באמצעות ענישה ?

מאת: נדב הכהן, רו"ח
רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

זה המקום להעיר, כי "עמדתה המפורשת של רשות המסים" (אף אם פורסמה במקום ייעודי וברור) אינה בהכרח גוברת על פרשנות אפשרית אחרת, אותה מציג הנישום, לא כל שכן אם בית המשפט מצא שעמדתה של רשות המסים עומדת בסתירה לחוק, או לתקנות.

יתרה מכך, לא פעם ולא פעמיים בחרה רשות המסים עצמה לשנות את עמדתה, בסוגיה מסוימת, ונוכל להזכיר, בהקשר זה, את השינוי בעניין יישום הוראות חוק התיאומים בשל אינפלציה, בתקופה שבה חלה רידה במדד המחירים לצרכן.

היו אף מקרים בהם פקידי השומה - או חלק מהם - בחרו להתעלם מעמדתה המפורשת של רשות המסים, לקולא או לחומרא.

♦ עם זאת, נסיר באופן מיידי את התנגדותנו לקנס הגרעון המוצע, אם במהלך הדיונים להצעה, שיתקיימו בוודאי בוועדת הכספים של הכנסת, יתווספו גם הוראות אלה:

1. אם צרף הנישום את הדיווח המיוחד, כנדרש, על מרכיבי הגרעון (ההיפותטי), ובסופו של דבר לא נמצא כל גרעון (כלומר; עמדתה המקצועית של רשות המסים בישראל נדחתה, על ידי הגורמים המוסמכים) - יקבל הנישום מהמדינה פיצוי כספי מיוחד (להלן: "קנס גרעון שלילי"), שיחושב לפי אותם קריטריונים לפיהם היה מחושב קנס הגרעון (אילו התקבלה עמדתה המקצועית של רשות המסים בישראל).

2. קנס הגרעון השלילי ישולם לנישום, ללא קשר לחבות המס הסופית שלו, אם יוכיח כי הפרסום המקצועי שנעשה על ידי רשות המסים בישראל "במקום ייעודי וברור", היה שגוי, מלכתחילה, ו/או סתר החלטה משפטית.

♦ בנוסף, נברך על הנהגת נורמות חדשות, שמכוון יהיה הנישום יוכל לתבוע פיצוי כספי מרשות המסים בישראל, אם יוכיח, כי הוצאו לו שומות שרירותיות ובלתי סבירות בעליל, שלא לצורך וללא הפעלת מיטב שיקול הדעת.

♦ בימים הקרובים נהיה בוודאי ערים לוויכוחים סוערים ולהתנצחויות - על רקע ציבורי ומקצועי גם יחד - בשל שפע ההצעות שנכללו בטיטת חוק ההסדרים, הממשמש ובא.

פרקים נכבדים הוקדשו הפעם לנושאי המיסוי, ובולט הניסיון להתמודד עם תכנוני המס (שיש המכנים אותם תכנוני מס יצירתיים ויש המכנים אותם תכנוני מס אגרסיביים), שאליבא דכולי עלמא משפיעים על נטל המס האפקטיבי.

בין היתר, מציעה הממשלה לתקן את סעיף 191 לפקודת מס הכנסה - ולהוסיף סעיף מקביל לו בחוק מס ערך מוסף - כך שקנס גרעון יוטל כאשר הגרעון (הסכום שבו עודף המס שהנישום חייב בו, בסופו של יום, בהשוואה למס על פי דיווחיו) עולה על 50% מהחבות במס, במקרים הבאים:

א. הנישום לא הודיע מלכתחילה על "מרכיבי הגרעון" (בטופס מיוחד שיצורף), למרות שפעל "בניגוד לעמדה מפורשת של רשות המסים, שתפורסם במקום ייעודי וברור".

ב. הנישום לא הודיע מלכתחילה על "מרכיבי הגרעון" (בטופס מיוחד שיצורף), למרות שפעל "בניגוד להחלטה מפורשת ומנומקת שניתנה לו, בהחלטת מיסוי או בשומה סופית, לגבי סוגיה משפטית עקרונית, בחמש השנים שקדמו לדיווח".

ג. הנישום נקט בתכנון מס שנקבע לגביו כי הוא "מהווה עסקה מלאכותית או בדויה, לפי סעיף 86 לפקודת מס הכנסה".

ד. נקבע כי ספרי הנישום הינם בלתי קבילים. קנס הגרעון יהיה בשיעור של 50% מסכום הגרעון, ו-100% ככל שמדובר בתכנוני מס אגרסיביים, ויוטל במקרים ג' ו-ד' בכל מקרה.

♦ ניתן להבין, במידה רבה, את הרקע למאבקה של רשות המסים בישראל בתכנוני המס האגרסיביים (למרות שכבר התבטאנו, בעבר, כי מידת האגרסיביות נגזרת מעיני המתבונן) אך דומה כי הפעם הוגדשה הסאה.

אנו מתייחסים בעיקר **לחלופה א'**, שמכוחה יוטל קנס הגרעון על נישום שפעל (לכאורה) "בניגוד לעמדה מפורשת של רשות המסים, שפורסמה במקום ייעודי וברור", ולא המציא דיווח על מרכיבי הגרעון בטופס מיוחד, כפי שמוצע.

נבנת והשבת את הכספים – עדיין תשלם את המס!
 ע"מ 11-01-25520 דמארי ואח' נ' פקיד שומה רחובות
 אינגה אייזנברג, עו"ד

עבודה, בהתאם לסעיף 2(2) לפקודה, לחלופין מכוח סעיף 1(2) לפקודה, ולחלופי חילופין מכוח סעיף 2(10) לפקודה.

ביהמ"ש המחוזי מרכז – כב' השופט ד"ר אחיקם סטולר:

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין ממש בטענת המערערת לפיה הטלת מס מצד המשיב הינה התנהלות המשוללת תום לב ואינה עומדת בעקרון הבסיסי של דיני המס והוא גביית מס אמת. הפקודה מטילה מס על תקבולים ממקורות הכנסה שונים. **הפקודה אינה מתנה את המס בחוקיות מקור הכנסה או בחוקיות הפקדה.** אין הבחנה בין מיסוי הכנסה חוקית לבין מיסוי הכנסה לא חוקית ופעילות פלילית כמו גניבה, שוד וסחיטה עשויה להיות לא רק עבירה פלילית שעונשה בצידה, כי אם גם עסק או משלח יד כמשמעותם בפקודה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי הפסיקה הכירה בכך שהכנסה מעסקה בלתי חוקית אינה משחררת את מקבלה מתשלום מס. כך לדוגמה, נקבע בפס"ד מחוזי, עמ"ה 923/62, **וסרמן אטלה נ' פקיד השומה.**

◆ הנה, כי כן, הרציונל העומד בבסיס גישה זו הינו, כי אין ליתן פרס למי שהפיק הכנסה באופן לא חוקי, שכן אז יצא חוטא נשכר, בניגוד לתקנת הציבור. תמציתו של עקרון זה, היא כי אין זה ראוי שמפר החוק ייחנה מפירות ההפרה ועל כן עצם העובדה שהכנסה נבעה מפעילות לא חוקית לא תהווה פטור מתשלום מס. ביהמ"ש סבר שיש לדחות את עמדת המערערת לפיה כיוון שהוציאה מחזקתה סך של כ- 1.3 מיליון ש"ח אין לחייבה במס בגין הכנסה חייבת, שכן עם השבת הכספים אין בידה הכנסה חייבת מכספים אלה. לגופו של עניין, כפי שעולה מהודעתה של המערערת במשטרה עולה שהמערערת עשתה שימוש בכספים אלה לצרכיה, בין היתר, לצורך השקעה בני"ע. כמו כן, עולה, כי המערערת נהגה בכספים הגנובים מנהג בעלים, השתמשה בהם לצרכיה וראתה בהם כקניינה לכל דבר ועניין. רק לאחר שנתפסה בכף, הואשמה והורשעה, ולאחר שהוגשה נגדה תביעה ע"י מכבי, השיבה המערערת כספים בגובה הסכומים שגנבה, וזאת במסגרת הסכם פשרה.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום: 24.4.2013

ב"כ המערערים: עו"ד אמיר טנא, מיכה ביסטרצקי
ב"כ המשיב: עו"ד גלית פואה, פרקל' ת"א (אזרחי)

◆ **הערת מערכת –** לענין דומה ר' פסיקת ביהמ"ש המחוזי בת"א בעניינו של השר לשעבר הירשזון.

◆ אילנה דמארי (להלן: "המערערת") עבדה כמנהלת מדור בקרת חשבונות רפואיים במחלקת הנהלת חשבונות באגף כספים ותכנון בקופ"ח "מכבי שירותי בריאות" (להלן: "מכבי"). בחודש דצמבר 2008 הוגש נגד המערערת ומשה ענתבי (להלן: "ענתבי") כתב אישום. בחודש נובמבר 2009 הרשיע בימ"ש את המערערת, עפ"י הודאתה, בעבירה של גניבה בידי עובד בכך שב- 33 הזדמנויות שונות במהלך התקופה שבין חודש יוני 2007 לחודש יוני 2008 (להלן: "שנות המס שבערעור") גנבה בצוותא חדא עם ענתבי מחשבון מכבי סכום כולל של כ- 2.4 מיליון ש"ח, אותו חילקו המערערת וענתבי ביניהם.

◆ ביום 10.4.28 הגישה המערערת דוחות לשנים 2007-2008 בהם הצהירה על הכנסה ממשכורת בלבד. בתאריך 10.3.8 נחתם הסכם פשרה בין המערערת וענתבי לבין מכבי במסגרת תביעה אזרחית, שהגישה מכבי נגדם בביהמ"ש כלהלן: המערערת והעובד הנוסף מסכימים, כי יינתן פס"ד כנגדם על מלוא סכום התובענה; המערערת מצהירה, כי סכום הגניבה הנזכר בכתב התביעה הינו הסכום שנגנב. כמו כן, נקבע, כי ככל שיתברר בעתיד, כי היו סכומים נוספים שנגנבו, כי אז אין הם מהווים חלק מהסכם הפשרה ומכבי תהיה זכאית לקבל שיפוי בגינם; המערערת תשלם למכבי את סכום הגניבה לרבות ריבית והפרשי הצמדה בסך של 1,054,000 ש"ח כהכנסה מכוח סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). המערערת עמדה בהסכם והחזירה למכבי את כספי הגניבה. בתאריך 10.12.12 הוציא פקיד השומה (להלן: "המשיב") שומה בצו לשנים 2007-2008 והוסיף להכנסת המערערת סך של 1,223,717 ש"ח (סכום קרן הגניבה), כהכנסה מכוח סעיף 2(2) לפקודה. אי לכך, הוסיף המשיב להכנסתה של המערערת, הכנסה חייבת בגין כספי גניבה בסך 787,967 ש"ח בשנת 2007 וסך של 485,750 ש"ח בשנת 2008. והכל בהתאם לגובה הסכומים ששילמה המערערת למכבי, במסגרת הסכם פשרה.

◆ **לטענת המערערת,** התעקשותו של המשיב להטיל עליה מס בגין ההכנסות שהפיקה מכספי הגניבה, על אף שמלוא הכספים, בתוספת ריבית והצמדה, הושבו לבעליהם המקוריים, הינה התנהלות חסרת תום לב ואינה עומדת בעקרון הבסיסי של דיני המס והוא גביית מס אמת.

עוד טענה המערערת, כי המשיב לא עמד בנטל הנדרש על מנת להצדיק את החלטתו לפסול את דו"ח המערערים ולקבוע להם שומה על פי מיטב השפיטה, אשר בה נקבעו כספי הגניבה כהכנסה נוספת החייבת במס והוא לא הצביע על מקור הדין אשר לפיו הוא החליט לגבות את המס.

◆ **לטענת המשיב,** יש למסות את הכספים, שהמערערת הורשעה בגניבתם, כהכנסה חייבת משכר

חישוב מס רכישה לבני זוג עם דירה מלפני הנישואין ו"ע 12-08-21390-08 ברייר ואח' נ' מיסוי מקרקעין חדרה ויקטור עטיה, עו"ד (רו"ח)

לפי הוועדה, המחוקק הבין שעסקת רכישת דירת מגורים אינה עסקת מקרקעין רגילה וכי יש חשיבות במתן הקלה לאזרחים הרוכשים דירות למגוריהם. על כן ועל מנת להקל על רוכשי דירות המיועדות למגורים של הרוכש ובני משפחתו נקבעו שיעורי מס מופחתים לרכישות שכאלו. תכליתה של ההוראה המאפשרת מס מופחת למי שרוכש דירה יחידה הינה תכלית סוציאלית- להקל על מי שמבקש לרכוש דירה למגוריו שלו ושל בני משפחתו. ההטבה במס לא נועדה למי שמבקש לרכוש דירה להשקעה או למי שמחזיק כבר דירה אחרת ויש לו קורת גג ראויה. סעיף 9(א1)(ב)(2) מבטא את "חזקת התא המשפחתי". תכלית ההוראה הינה "מניעת תכנוני מס בלתי לגיטימיים", היא ביקשה למנוע מצב שבו יירכשו כמה דירות מגורים שייוחסו לבני המשפחה השונים כדי לזכות שלא בצדק בשיעור המס המופחת המוענק ל"דירה יחידה". מקום שבו אחד מבני הזוג רכש דירת מגורים קודם לנישואים, אין בכך כדי לפגוע בזכותו של בן הזוג האחר ליהנות ממס רכישה מופחת לרוכש דירה יחידה.

♦ תוקפה של תקנה 2(ב) לתקנות מס רכישה לפיה חישב המשיב את מס הרכישה שחל על האישה נבחנה בפסיקה מספר פעמים ונקבע, כי התקנה תקפה. משקבע כך בית המשפט העליון הוועדה איננה חופשייה לסטות מהלכה זו. הערות בית המשפט העליון על הצורך בהסדרה מחודשת של סוגיית מס הרכישה, כווננו למחוקק ואל לה לערכאה דיונית לסטות מתקדים מחייב של המשפט.

♦ סעיף 9 לחוק קובע, כי יראו את בני הזוג כ"רוכש אחד". **הלכת פלם (ע"א 3185/03 מנהל מס שבח מרכז נ' פלם)** סתתה מעקרון זה והכירה בכך, שמקום שבו נרכשה דירה לפני הנישואים לא יהיה בכך כדי לפגוע בבן הזוג האחר. אלמלא הלכה זו, הרי שלאור חזקת התא המשפחתי היו שני בני הזוג נישומים כרוכש אחד שהוא בעל דירה נוספת.

כאשר עוסקים בהטבות ובהנחות יש להיזהר שלא להרחיבן מעבר למתחייב על פי דין. אין להרחיב בדרך פרשנות הטבות והנחות מס, שהרי משמעות הנחה לאחד הינה הכבדה על האחר.

♦ לבני זוג נשואים שאין בבעלותם דירה נוספת יחושב מס הרכישה כאילו היו רוכש אחד, על כל המשתמע לעניין מדרגות המס, ואילו במצב בו לאחד מבני הזוג דירה נוספת יראו ברכישה כשתי עסקאות נפרדות, כשכל אחד ייחנה ממדרגות המס החלות על חלקו בדירה בלבד.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום: 23.4.2013
ב"כ העוררים: ע"ד לילך אקרמן
ב"כ המשיב: עו"ד שאול כהן

♦ **במוקד הדיון ניצבה שאלת דרך חישוב מס הרכישה שמוטל על בני זוג בעת רכישת דירה המהווה "דירה יחידה" עבור האחד ו"דירה נוספת" עבור האחר.**

♦ בשומתם העצמית הניחו העוררים, כי כל אחד מבני הזוג רכש חלק בדירה (מחצית) תמורת סך של 1,500,000 ש"ח. לכל אחד מבני הזוג נערכה שומה עצמאית. בהתאם חושב מס הרכישה שעל הבעל, לשלם על פי שיעורי המס ברכישת דירה שנייה. בחישוב המס החל על האישה, הניחו העוררים, כי הינה זכאית להטבות המס הניתנות לרוכש "דירה יחידה". על כן חויבה האישה במס רק על חלקה בתמורה ועל כן מס הרכישה שבו חויבה בשומה העצמית עמד על 2,738 ש"ח.

♦ המשיב לא קיבל את השומה העצמית וערך את השומה באופן שונה מהעוררים. **על פי עמדת המשיב** יש לערוך את חישוב מס הרכישה בשני שלבים. בשלב הראשון חושב מס הרכישה על מלוא סכום התמורה (3,000,000 ש"ח) מתוך הנחה שמדובר ב"דירה יחידה" של הרוכש. מס הרכישה חושב על פי כל ההטבות ברכישת "דירה יחידה" והועמד על סך של 74,942 ש"ח. הואיל ורק האישה יכולה ליהנות מההטבות הניתנות לרכישת דירה יחידה, ומאחר ולכל אחד מבני הזוג מחצית מהזכויות בדירה חולק סכום המס לשניים והאישה חויבה במס בסך של 37,471 ש"ח במקום 2,738 ש"ח שבשומה העצמית כאמור.

♦ **העוררים טענו**, כי דרך החישוב בה נקט המשיב מנוגדת לתכלית סעיף 9 לחוק מיסוי מקרקעין. לטענתם יש בפרושו של המשיב פגיעה בתא המשפחתי של בני הזוג. העוררים מדגישים כי פרשנות המשיב מנוגדת להוראת סעיף 9 לחוק ולפיו המס יוטל על שווי הרכישה המעשי ששילם הרוכש. שווי הרכישה המעשי של כל אחד מהעוררים, כך נטען, הינו 1,500,000 ש"ח ועל כן יש להטיל את המס בהתאם.

♦ **המשיב טען**, כי פרשנותו תואמת את פסיקת בתי המשפט ואת התוכן הכלכלי האמיתי של העסקה. העסקה הייתה לרכישת נכס אחד בשווי של 3,000,000 ש"ח ולא רכישת שני נכסים נפרדים. עוד טוען המשיב כי חישוב על פי דרכם של העוררים יביא לכך שבני זוג בעלי נכס נוסף שנרכש לפני הנישואים על ידי אחד מהם, יישאו בנטל מס נמוך מאשר בני זוג ללא כל נכס נוסף והדבר מנוגד לתכלית החוק.

ועדת הערר שליד ביהמ"ש המחוזי חיפה, כב' השופט ר. סוקול, רו"ח יחזקאלי גולן גלית, רו"ח שמעון פסטינברג:

♦ ו"ע קבעה, כי דין הערר להידחות ואין להתערב בחישוב אותו ערך המשיב. נקודת המוצא של החוק הינה, כי מס הרכישה ישולם על רכישתה של כל זכות תוך קביעת השיעור שישולם מסכום התמורה.

חובת זימון עדים לחקירה נגדית בענייני מסים - על המדינה
ע"מ 11-10-12224 א.י. אביבים נכסים והשקעות בע"מ נ' מע"מ חיפה
אמיר אבו ראזק, משפטן

ביהמ"ש

המחוזי בחיפה- בפני כב' השופט רון סוקול:

◆ ביהמ"ש קבע, כי תקנה 10 א' לתקנות מס ערך מוסף ומס קניה (סדרי הדין בערעור) תשט"ו-1976 קובעת, כי בימ"ש "יתיר הבאת ראיה עליה ביסס המשיב את שומתו [...] גם אם ראיה כזו לא הייתה קבילה בבית משפט בהליך אזרחי". עם זאת, הוסיף ביהמ"ש, **קבילותה של ההודעה שנגבתה מעד כראיה אין משמעה, כי נותן ההודעה אינו יכול להידרש להיחקר חקירה שכנגד על ידי המערער.**

◆ דווקא בהחלטה בע"א 5709/05 בן שלמה נ' מנהל מס ערך מוסף - ירושלים, עליו סומכת ב"כ המשיב, הדגיש ביהמ"ש את חשיבות החקירה הנגדית. משמע, כאשר מבקש המשיב להגיש הודעות של עדים שנגבו, הודעות אלו קבילות, אולם **לבקשת מערער יש לאפשר לו לחקור את העדים בחקירה נגדית.**

◆ ביהמ"ש הבהיר, כי המערערת אינה חולקת על זכות המשיב להציג את ההודעות כראיה ואינה טוענת, כי תנאי להגשת ההודעות הינו התייצבות העדים. מאידך, המשיב אינו חולק, כי למערערת זכות לחקור את העדים בחקירה נגדית. **המחלוקת הינה רק על מי הנטל לזמן את העדים, האם על המערערת לפנות בבקשה למשיב לדאוג להתייצבות נותני ההודעות או שמא עליה לבקש מבית המשפט לזמן את נותני ההודעות כעדים מטעמה.**

◆ ביהמ"ש קבע, כי המשיב רשאי להגיש את ההודעות ללא זימון נותני ההודעות כעדים מטעמו, עם זאת, **כאשר המערער מבקש לחקור את נותני ההודעות עליו לדאוג לזימוןם בדומה לבעל דין בתיק אזרחי המגיש חוות דעת של מומחה אשר עשוי להתבקש על ידי הצד האחר לזמן את המומחה לחקירה. ביהמ"ש לא מצא סיבה מדוע שלא לזמן את העדים ואת החוקרים גובי ההודעות שכן לעדויות אלו עשויות להיות השלכות על מהימנות גרסאות נותני ההודעות. כך הוחלט, כי העדים כאמור יזומנו ע"י המשיב.**

◆ בעניין חומר החקירה, דחה ביהמ"ש את ההחלטה בעניין וזאת עד לאחר שהמשיב יציג לעיונו את המסמכים לגביהם נטען לחיסיון.

תוצאה:

◆ הבקשה נתקבלה. המדינה היא שאחראית לזימון העדים שאת עדויותיהם היא מבקשת להגיש.

ניתן ביום: 2.4.2013

ב"כ המערערת: עו"ד יובל מעוז

ב"כ המשיב: עו"ד סוזן ברקובצקי

◆ **הערת מערכת-** מדובר בהחלטה, שבאה לתקן נוהל גוי ואבסורדי של המדינה, הנהוג זה שנים רבות בבתי המשפט ומקל על המדינה, בניגוד לדין. משמעות אי זימוןם של העדים על ידי המדינה נוגע למשקל הניתן לעדותם במסגרת ההליך (ובנסיבות מסויימות עד כדי פגיעה בקבילות).

◆ חברת א.י. אביבים נכסים והשקעות בע"מ (להלן: "המערערת") הינה חברה העוסקת בין היתר בסחר ושווק תכשיטים ומוצרי זהב. במהלך ביקורת שנערכה בספרי המבקשת התגלה, כי המבקשת ניכתה מס תשומות על פי חשבוניות שהוצאו לה על ידי ב.מ. שחר בע"מ ודרימר מתכות בע"מ (להלן "מוציאי החשבוניות") בגין רכישת תשומות. במסגרת הערעור בעניינה הגישה המערערת בקשה לבית המשפט המחוזי בחיפה ובה היא מבקשת ממנו להורות על מע"מ חיפה (להלן: "המשיב") לדאוג שיופיעו כל העדים (למעט המערערת עצמה) שעדויות מטעמם הוגשו לתיק, להורות על זימון כל החוקרים שגבו את העדויות ולהורות על המשיב להמציא למערערת את דו"ח סיכום החקירה של החוקרים בתיק כולל חוות הדעת המשפטית אשר המליצה על הגשת כתב אישום כנגד המערערת ומנהלה.

◆ **לטענת המערערת,** ההודעות שהוגשו לתיק הן הודעות של עדי המשיב. **עצם קבילותן של ההודעות אינו פוטר את המשיב מלהביא את העדים, שעל הודעתם הוא מבקש להסתמך, כדי שיחקרו בחקירה נגדית.** המערערת הוסיפה, כי זכותה היסודית היא לבחון את אמינותם של העדים ושל עדותם בחקירה נגדית – חקירה שהיא כלי בסיסי בשיטת המשפט במדינת ישראל. במיוחד אמורים הדברים לאור העובדה שהמשיב, שהוא בעל דין בתיק, הוא גם זה שגבה וניסח את העדויות. בנוסף לכך טענה המערערת כי בניגוד לדין המונע ממנה להיפגש עם העדים אשר הינם עדי תביעה בהליך הפלילי, נחקרו אלה ע"י המשיב באזהרה, כחשודים והם מופיעים כעדי תביעה בהליך הפלילי, קרי, המדינה רואה בהם עדים החיוניים לתביעתה. המערערת המשיכה והוסיפה, כי נוכח יכולתו המוכחת של המשיב לזמן את עדיו, שומרת המערערת על זכותה, כי לא יהיה משקל כלשהו להודעות של עדים שלא הופיעו לחקירה נגדית- חרף קבילותם הטכנית של הודעותיהם. בהיעדר כל אפשרות לשמוע את העדים עצמם ולהעמידם לחקירה נגדית, **הרי שמשקל הודעותיהם של הנחקרים הוא אפסי.**

◆ **לעניין חומר חקירה-** המערערת סבורה, כי סיכום דו"ח החקירה וחוות הדעת משפטית מהווים ראיה רלוונטית וחיונית מטענה בהליך.

◆ **לטענת המשיב,** על המערערת לזמן את נותני ההודעות כעדים מטעמה והמשיב מתנגד לחייבו לזמנם. לענין חומר החקירה שהתבקש טען המשיב טענת חיסיון.

כתב אישום: שוחד בעיריית אילת

לבימ"ש המחוזי בב"ש הוגש כתב אישום נגד שני חברי מועצה בעיריית אילת, **חיים אלעל ודניאל אדרעי** שניהם כחברי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה באילת, בגין עבירות של לקיחת שוחד בסך 400,000, הלבנת הון, קשירת קשר לביצוע פשע ועוד. הפרשה נחשפה באמצעות הפעלת סוכן משטרה של **יאח"ה- להב 433** וכתב האישום הוגש ע"י **עו"ד רונן בוחניק מפרקליטות מחוז דרום**. על פי כתב האישום, בתאריך התקבלה 4.6.12 החלטה בוועדה המקומית לתכנון ולבניה באילת אשר התירה לחברת "ביגי" שימוש חורג מתכנית למסחר בשטח של 2,500 מ"ר לתקופה של 3 שנים. על החלטה זו הגישו שני הנאשמים, אלעל ואדרעי, ערר לוועדת הערר המחוזית לתכנון ובניה מחוז דרום להורות על ביטול החלטה המתירה את השימוש החורג. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, קשרו הנאשמים קשר, בהיותם חברי מועצה, להסיר התנגדותם ולחזור בהם מהערר שהוגש על ידם לוועדה, תמורת שוחד, כאשר נאשם נוסף משמש כמתווך לדבר השוחד. במהלך אחד המפגשים עם הסוכן המשטרה, פתח הסוכן מעטפה והראה לנאשמים, אלעל ואדרעי, שני צ'קים, כל אחד ע"ס 200,000 ₪, ובמעמד זה סוכם בין הסוכן המשטרה לבין הנאשמים על מסירת השקים בסך 400,000 ₪ מהסוכן לידיהם כנגד מסירת חשבונית ומסמך חתום על ידי נאשמים בדבר מחיקת הערר. עפ"י כתב האישום, בעת פגישה עם הסוכן, מסר חיים אלעל לסוכן חשבונית פיקטיבית ע"ס 400,000 ₪, אשר מטרתה להסוות את דבר השוחד וזיקת הנאשמים לדבר השוחד וכן להלבין את כספי השוחד. תמורת הצ'קים נמסר לסוכן המשטרה מסמך בדבר חזרת החשודים מהערר כשהוא חתום בחותמת נתקבל מטעם המוסד התכנוני.

לסינווריה הציבורית יש דף Facebook חדש

הסינווריה הציבורית חנכה **דף Facebook** חדש בו ניתן לעקוב אחר חדשות ועדכונים מתחום פעילותה של הסינווריה, ולהכיר מעט יותר מקרוב את פעילותם היומיומית והמסורה של הסינוורים. **הנכם מוזמנים להצטרף לעוקבים.**

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991

ה- IRS ורשות המיסים מהדקים שת"פ

משלחת של בכירי רשות המיסים האמריקאית (IRS), ובראשה **סגן נציב המס לענייני מיסוי בינלאומיים, מר מיכאל דנילק**, נפגשה ביום 30.4.13 בירושלים עם מנהל רשות המיסים **עו"ד ורו"ח משה אשר** ובכירים נוספים ברשות. השיחות התמקדו בהידוק שיתוף הפעולה המתקיים בין הרשויות במישור האדמיניסטרטיבי והמהותי. דגש מיוחד ניתן **לחילופי אינפורמציה בין רשויות המס ובמחויבות ההדדית לסיוע של הרשויות זו לזו**. בעקבות המפגש צפויה הרחבה של מתכונת העברת מידע באופן שיביא לחילופי מידע "ספונטני" והדדי, במתכונת המקובלת בין מדינות ושהשימוש בה הולך ומתרחב בשנים האחרונות. בעקבות כך, רשות מס תוכל להעביר באופן שוטף למדינה האחרת מידע על תושביה של המדינה האחרת, שקיים חשד שלא דיווחו לה על הכנסותיהם. עוד דנו הצדדים בנוגע להמשך שיתוף פעולה גם בנושא ה- **FATCA** (Foreign Account Tax Compliance Act) ואופן יישומו בישראל. כמו כן, הצדדים דנו בקידום נושאים העוסקים בפרשנות האמנה למניעת מיסי כפל שבין שתי המדינות במסגרת הליכי הסכמה הדדית.

המחוזי החמיר את עונשו של תמיר נמני

ביום 30.4.2013 דחה **בימ"ש המחוזי מרכז (כב' הש' אברהם טל- אב"ד, זהבה בוסתן ורמי אמיר)**, את ערעורו של **תמיר נמני** וקיבל את ערעור המדינה, תוך שהוחמר עונשו לחמש וחצי שנות מאסר, חלף ארבע וחצי שנים שנקבעו **בבימ"ש השלום בפתח תקווה, כב' השופטת ניצה מימון שעשוע**. בדצמבר 2012 הורשע נמני בכך שמשנת 2006 ועד אפריל 2012, פעל לביצוען של עבירות מס בשיטתיות ובהיקף נרחב, יחד עם אחרים, כאשר מסרת ביצוע העבירות היא גזילת הקופה הציבורית. היקף העבירות על חוק מע"מ הוא כ - 90 מיליון ₪ והמס בגינן הוא כ - 11 מיליון ₪ והיקף העבירות על פקודת מס הכנסה הוא כ - 40 מיליון ₪. כמו כן הורשע נמני בעבירות של שיבוש מהלכי משפט. **עורך דין אורן בר-עוז, מהיחידה המשפטית לתיקים מיוחדים ברשות המיסים** ייצג את המדינה בהליכים.

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי לטל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.